

Jézus megkísértetése

Időpont: 1951. február 11. Böjt 1. vasárnapja

Helyszín: Győr

Oltári ige: 2Kor 6,1-10

Igehirdetési alapige: Mt 4,1-11

Akkor Jézus vitették a Lélektől a pusztába, hogy megkísértessék az ördögtől. És mikor negyven nap és negyven éjjel böjtölt vala, végre megéhezék. És hozzámenvén a kísértő, monda néki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké. Ő pedig felelvén, monda: Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden ígével, amely Istennek szájából származik.

Ekkor vivé őt az ördög a szent városba, és odahelyezé a templom tetejére. És monda néki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat; mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol felőled, és kézen hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe. Mondta néki Jézus: Viszont meg van írva: Ne kísérsd az Urat, a te Istenedet.

Ismét vivé őt az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatá néki a világ minden országát és azok dicsőségét, És monda néki: Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem. Ekkor monda néki Jézus: Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

Ekkor elhagyá őt az ördög. És imé angyalok jövének hozzá és szolgálnak vala néki.

Szentséges és kegyelmes Úr Isten! Elcsendesedő böjti időben szent Színed elé állunk befelé néző tekintettel és felfelé néző hittel és könyörgünk Hozzád, hogy amíg befelé nézünk, hadd lássuk meg bűneinket és szent Fiadnak bűneinkért való szenvedését; és míg hitünkkel felfelé nézünk, hadd lássuk meg a kereszten kijelentett nagy kegyelmedet, ama Te szent Fiad, a Jézus Krisztus által, aki Veled és a Szentlélekkel egyetemesen él és uralkodik örökkön örökké.

Ámen.

Megint itt van az áldott böjt, Urunk Jézus Krisztus szenvedésének és rávaló emlékezésünk időszaka. Ez a vasárnapi szentlecke, amelyet az Anyaszentegyházunk a mai vasárnapra kirendelt világosan emlékeztet bennünket arra, hogy bele ne essünk abba a tévedésbe, mintha az Úr Jézus Krisztus szenvedése csak a nagyhéttel kezdődött volna és nagypénteken ért véget, amikor testét levették a keresztről, eltemették és a lepecsételt sírral be is fejeződött a szenvedés története. Igaz, hogy ami ebben az Igében le van írva, nem nagyheti történet, nincs ebben szó semmi testi szenvedésről, megostoroztatásról, megköpdöstetésről, meggyaláztatásról, és mégis, ez az Ige is beletartozik Jézus Krisztusnak szenvedés történetébe, mert a megkísértetés is beletartozik a szenvedésbe.

Kedves Testvéreim! Nekünk nem szabad megelégednünk tárgyilagos szemlélettel csupán, mert itt nemcsak Jézus Krisztus szenvedéséről emlékezünk, hanem benne én rólam és te rólad, minden bűnös emberről van szó, tehát Jézus Krisztus szenvedésére való emlékezéskor reális látásunknak kell lenni. Ő érettünk szenvedett és amit szenvedéséről megírtak, a mi tanulságunkra íródott meg és azért íratott meg ez az Ige is, hogy tanuljunk belőle, mit kell nekünk is a megkísértetés idején cselekednünk.

Nézzük meg egy-két pontban, mit jelent Jézus Krisztus megkísértetésének tanulsága a mi megkísértetésünk idejében?

1. Tanulság, ami élénk áll e történet kapcsán az, hogy mindenkinek van kísértése.

A zsidóknak írt levél 4,15 beszél nekünk arról, hogy nekünk „...nem olyan főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben hozzánk hasonlóan...” Ez azt jelenti: A Sátán mindenkiről feltételezi, hogy elbuktható! A Sátán nem számít emberi tényezőkkel, emberi erővel, elkülönüléssel, egy-egy ember elbuktatásánál annyira bízik erejében és a megkísértett ember gyöngeségével és bűnre való hajlandóságával, hogy senkiről sem hajlandó lemondani. Világosan láthatjuk, hogy egyetlen egy emberfia sincs bebiztosítva a bűn elkövetése ellen. Sokszor hallunk ugyan embereket, mások bűnét látva megbotránkozva kijelenteni: én ilyen dolog elkövetésére képtelen volnék. Ne mondd azt testvérem, hogy te valami ilyen bűn elkövetésre képtelen volnál, mert a Sátánnak rólad egész más a meggyőződése. Nézd, - ha a Sátán az Úr Jézus Krisztust is meg merte kísérteni és támadni, akkor ő nem azzal a reménységgel indult bele abba a küzdelembe, hogy minden próbálkozása hiábavaló, hanem azzal a reménységgel indította meg a támadást Jézus ellen, hogy még az Úr Jézus Krisztust is el tudja tántorítani az Atya szeretetétől.

És ne gondold testvérem, hogy a Sátánnak ez a reménysége minden fundamentom nélkül való reménység volt. Beszél az Írás bukott angyalokról, akiket a Sátán a Szellemvilágból magával rántott a földre! Beszél az Írás bukott angyalok egész seregéről; és ha az angyalok elbukthatók voltak a kísértésükben, akkor itt a fundamentoma annak a sátáni reménységnek, hogy az Úr Jézus Krisztus is elbuktható lehet. És ha te erre azt mondod, hogy azok az angyalok csak kivételek voltak; és akik azzal akarják a helyzet kényességét megkerülni, hogy azt mondják, igen ám, de Jézus Krisztus nem úgy jött a világra, mint mi emberek, az eredendő bűnnel, azzal a bűnre való hajlandósággal, amivel mi születünk. Ez igaz! Az ördögnek ezzel a belső szövetséggel könnyebb célhoz érni és őt is felhasználni elbuktatásunkban; de ne felejtjük el, hogy Ádám és Éva sem született eredendő bűnnel, ezzel az átkos szövetségesével a Sátánnak, - amelyet mi mindig továbbadunk, - és mégis elbukott! Igaz, hogy Jézus Krisztus is úgy született erre a világra, hogy az eredendő bűn hiányzott belőle, de az is igaz, hogy az Úr Jézus Krisztusnak is úgy meg kellett birkóznia minden kísértéssel, mint nekünk embereknek. Mi is állandó kísértések között élünk, igaz, egy-egy időre elképzelhető ugyan az, hogy a kísértő elmegy tőlünk, ezek az időszakok azonban csak ritka alkalmak, csak ünnepi pillanatok az ember életében. Lehetséges és bekövetkezhet az is életünkben, hogy huzamosabb időszak következik a kísértés elmaradásában, azonban ez már veszedelem, mert azt jelenti, a Sátánnak az a hite felőlünk, ez az ember biztos préda, kár rá az időt pazarolni.

Tehát nincs olyan ember, akinek ne volna kísértése!

2. Tanulsága az Igének: minden helyzetnek meg van a maga kísértése!

Azt hiszem, szabad feltételeznem erről a gyülekezetről, hogy teljesen ismerős Jézusnak megkísértése történetével, azért én most csak e történet reánk vonatkozó tanulságával foglalkozom, és beszélek arról, hogy Jézus Krisztus ebben a történetben három helyzetben van!

a./ Az első helyzet, amelyben az Úr Jézus van, ott a pusztában, hol negyven napig éjjel-nappal böjtöl és bekövetkezik nála is a test természetes kívánsága az éhség, - megéhezik! Ez az éhség helyzete a földi nyomorúság helyzete, amelyek a testi életben következetesen lépnek fel és teremtenek bennünk egy bizonyos helyzetet.

b./ Helyzete Jézusnak ebben a történetben az, mikor ott áll a templom tetején a párkányszélen és a Sátán arra akarja rávenni, hogy dobja alá magát, mert meg van írva, Isten az ő angyalainak parancsolt felőle, hogy kézen hordozzák és meg ne üsse magát. Ezt a második helyzetet ott a magasban, a párkányszélen, a templom szédítő magasságában, talán lehetne

nevezni a hatalom helyzetének, ahonnan szédítő lehetőségek tárulnak fel a megkísértett ember előtt.

c./ Helyzet ebben a történetben, rokon a másodikkal, az Ördög Jézust felviszi egy magas hegyre, ahol megmutatja a világ minden országát és azok dicsőségét és azt mondja: ezt mind neked adom, ha leborulva imádsz engem! Ezt a helyzetet meg úgy lehetne mondani: a dicsőség helyzete! Ennek is nagy kísértése van, azért mondtam, hogy minden helyzetnek megvan a maga kísértése, tehát nem lehet olyan helyet és helyzetet elképzelni, amelynek meg ne volna a maga kísértése. Vannak ugyan emberek, akik azt mondják, csak a helyet kell megváltoztatni, aztán megszűnik a kísértés. Testvérem! Ez a történet világosan megmutatja, ha a pusztába megyünk is, hol senkivel sem találkozunk az erdő vadjain és madarain kívül, ha hátunk mögé vetünk is minden közügyet és gondot, hiába, ott is megtalál és utánunk jön a kísértés, mert a pusztának is megvan a maga kísértése!

De próbáljuk csak ezeket a helyzeteket kicsit közelebb hozni magunkhoz:

- a. Azt mondtam az első helyzet, amelyben az Úr Jézus van, a földi nyomorúság, az éhség. Az éhség ráveheti az embert arra, hogy meg nem engedett eszközöket vegyen jogos igényébe, az éhség elutasítása érdekében. Jézust is rávehette volna éhsége arra, hogy kenyeret teremtsen magának, pedig Ő nem arra kapta hatalmát, hogy vele a maga éhségét enyhítse, hanem a kapott hatalmát teljes egészében a mások éhsége csillapítására és nyomorúsága enyhítésére használja fel. Ez az éhség kísértése!

Azonban a terített asztalnak is megvan a maga kísértése. Gondoljunk Lk 16-ra, ez a fejezet beszél a gazdag emberről, kinek vagyoni helyzete volt kísértése arra, hogy csak arra legyen gondja mit egyék, mit igyék, mibe – bíborba, bársonyba öltözködjék? – és akinek élete világosan mutatja, azért ment kárhozatra, mert nem jutott hely életében az Isten számára. Itt a terített asztal kísértése!

És azt hiszitek, Isten népének nincs meg ez a kísértése? Nézzétek a sok ezer ember megvendéglésének történetét, ott hogyan jelentkezik Isten népe életében az üzleti keresztyénség, azt gondolják, ilyen király kell nekünk, aki a kevésből is sokat tud teremteni és Jézus Krisztusnak úgy kell áttuszkolni őket a túlsó partra, kikergetni a viharos sötét éjszakába, hogy e kísértéstől megmentse őket.

- b. Helyzet, melyet szintén nézzünk meg közelebbről a hatalomnak helyzete, - ennek is megvan a maga kísértése!

Minden hatalom a párkány szélén való álldogálás! A magasságban álló ember alatt szédítő mély szakadék tátong és a magasság párkányán álló ember azt hiszi, ő már ledobhatja magát a hatalommal való visszaélés nagy mélységébe, nem történik neki már semmi baja. Sok hatalmon lévő ember, azért fekszik összezúzottan a szakadék fenekén, mert azt hitte magáról, neki már semmi sem csinálhat bajt! Itt a hatalom kísértése!

De hát az olyan embereknek, akiknek nincs semmi hatalmuk, azoknak csak nincs kísértésük? Azt hiszed, akinek nevére és munkájára senki fel nem figyel és senki nem néz, annak nincs kísértése? Van! Az ilyen jelentéktelen emberben pedig a felelősségérzete alszik ki, azt gondolván minden munkáról: nem az én dolgom! És nem gondol arra, hogy Isten mindenkit számon kér és felelősségre von a lehetőségek ki nem használása miatt, és elmarasztalja abban, amit neki kellett volna megcselekedni és nem cselekedte meg; s ha mást nem is kívánt tőle, azt igen, hogy ott álljon a hatalmon lévők mellett hűséges, kitartó imádságával!

c. Helyzet, a dicsőség helyzete.

Mennyi fennhéjázást, mennyi gyönyörhajhászást teremtett ezen a világon! És ennek az ellenkezője, az érvényesüléstelenség, a megaláztatottság is mennyi indulatot szorított ökölbe, amely csak az alkalmas pillanatot várja, hogy lesújthasson. Minden helyzetnek megvan a maga kísértése.

3. Amire megtanít bennünket Jézus megkísértetésének története az, hogy minden időnek is megvan a kísértése!

Azt olvassuk az Ige utolsó versében: amikor Jézus visszautasítja az ördögöt, elhagyja őt az ördög. De Lukács 4. fejezetében, ahol szintén le van írva a megkísértetés története, van még két kis szócska, amely különösképpen figyelemre méltó: „... az ördög eltávozik tőle – egy időre”. Csak egy időre somfordál el a csatatérről, amelyen elvesztette a harcot, de csak egy időre, mert egy más időt vár, mikor újra indulhat támadásra. Nincs még egy olyan szívós valaki, mint a Sátán!

Nincsenek feljegyezve az Írásban az összes kísértései Jézusnak, de egy-kettőt hadd mutassak meg annak a világos meglátására, hogy minden időnek meg van a maga kísértése, s hogy a Sátán Jézust csak ideig-óráig hagyta békén és milyen igaza van Lukácsnak, hogy csak egy időre távozott el Jézustól a kísértő.

Máté 16-ban, mikor Jézus először jelenti szenvedéseit és tudatja tanítványaival, neki Jeruzsálembe kell menni, ahol keresztre fogják feszíteni, akkor a Sátán Péterben áll elé és azzal mondatja: mentsen Isten Uram, nem eshetik ez meg veled! – hát ne menjünk Jeruzsálembe, ha neked ilyen aggodalmaid vannak a jeruzsálemi úttal kapcsolatban! Ekkor mondja Jézus Péternek: távozz tőlem Sátán! Mert bántásomra vagy! Máté 4-ben is ugyanezt a mondatot mondja Jézus: „*Eredj el, Sátán!*” Lám, ott Péteren, egy kedves tanítványon, oszloppostolon keresztül támadja a Sátán és azt akarja, hogy meg ne váltsa a világot. Azután a kereszttől támadja, beleszámítva az írástudókat és főpapokat, beleszámítva az egyik Latort és a kivégzést végző katonákat is, akik gúnyt űzve kiáltják feléje: ha Isten Fia vagy szabadítsd meg magad! Megint ugyanaz a kísértés, mert a Sátán kísértése mindig egy dologra irányul, - ne legyen keresztes! Ne legyen váltság! Ne legyen bűnökért való bocsánat, halálból való feltámadás! Ezért volt hajlandó a Sátán Jézusból a királyok királyát csinálni, neki adni a földi élet minden gazdagságát, eldorádóját csak azért, hogy a kereszttől vissza tudja tartani. Nincs tehát az ember életében olyan időszak, amely mentesíthető volna a kísértő támadásától!

4. Ez a történet világosan beszél arról és tanít arra is bennünket, hogy nincs legyőzhetetlen kísértés!

A bűnök mélységében hányszor kapaszkodunk bele abba a gondolatba, hogy nem bírtuk az ördöggel a harcot. Legyőzhetetlen a Sátán! Testvérem! Ha azt mondd, a Sátán erősebb, mint te, akkor igazad van! De azt ne mondd, hogy az ördög legyőzhetetlen. Az én számomra legyőzhetetlen, de Jézus Krisztus megtörte a Sátán legyőzhetetlennek látszó nimbuszát. A Sátán tudott angyalokat elbuktatni, Ádám és Évát kiűzni a paradicsomból, Kaint rábírní, hogy megölje testvérét Ábelt; és tudta a világot egy olyan bűnzuhatagba taszítani, mintha hatalmas zsilip szakadt volna el, a bűn árja úgy elborította a világot! De ezt a nimbuszt letépte Jézus a Sátán fejéről és megmutatta, ha erős is a Sátán, de van Valaki, aki erősebb nálánál. És ezt kell nekünk kísértéseinkben látni, ezt, hogy nem legyőzhetetlen a Sátán, mert Jézus Krisztus a győző Vitéz mellettünk áll. Így értjük meg 1 Kor 10,13 versét: „... *hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd...*”.

5. Üzenete e történetnek: minden kísértésben hatalmas fegyver az Ige!

Világos, hogy Jézus Krisztus a kísértés felett nem az erkölcsi erejével győz, nem az erkölcsi érintetlensége az a hatalom, amellyel győz a Sátán felett, hanem az Igével győzedelmeskedik,

mert a Sátán minden támadását az Igével védi ki és nem áll szóba az ördöggel, csak az Istennel, - és ezzel győz! Éva sem azért bukott el mert nagy volt a kísértése, amellyel megkörnyékezte az ördög, hanem mert szóba állt az ördöggel és nem állt szóba az Istennel!

6. Az utolsó tanítása e történetnek pedig így fogalmazható meg: minden legyőzött kísértés csodálatos örömmel ajándékoz meg bennünket.

Eltávozik a Sátán és előjönnek az angyalok és szolgálnak neki. Nincs megírva miből állott ez a szolgálat, de az Úr Jézus Krisztus az angyalok társaságába került. A Sátán társaságából aki örömet kínált és keserűséget ad. A legyőzött kísértés után egyszerre eltávozik az ördög, vele együtt eltűnik a kénköves tó bűzös levegője is, a kísértés minden kielégítetlen vágyával és ránk szakad a menny dicsőséges gyönyörűsége és minden öröme, a test minden bűnös vágyódásánál sokkal nagyobb és felejthetlenebb öröm és boldogság!

Két Igével fejezem be beszédemet. 1Jn 3,8 „... azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa...” – nálam is, nálad is. És Jakab apostol 4,7-8 „... álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek. Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok...”

Ez a két Ige azt mondja: a legyőzhetetlen Sátán, aki magát legyőzhetetlennek gondolta, Jézus Krisztus megkísértetésében meggyávult, elvesztette önmaga legyőzhetetlenségébe vetett hitét és azóta gyáva ördögünk van nekünk és bátor legyőzhetetlen Krisztusunk, akire mindig számíthatunk! Azért hát, álljatok ellen az ördögnek és elfut tőletek, közeledjete Istenhez és közeledni fog hozzátok.

Ámen!

Ima:

Bocsásd meg nekünk Urunk, hogy mi sokszor jobban hittünk a kísértőnek, mint Neked az igazmondónak. Bocsásd meg nekünk, hogy jobban imponált a Sátán fenyegető hatalma, mint a Te mentő hatalmad. Bocsásd meg, hogy nagyobb valóság volt számunkra az, amit az ördög kínált, mint amit Te ígértél nekünk. Bocsásd meg, hogy a kísértés elleni nehéz küzdelmünkben olyan keveset gondoltunk arra, hogy Jézus imádkozik értünk ugyanúgy, mint Péterért imádkozott élete megkísértetésének legsötétebb éjszakáján; és éppen úgy, mint a tanítványokért a tengeren a szembe fúvó szélben, a viharos éjszaka sötétségében.

Oh Urunk, beléd kapaszkodunk, Te diadalmas és Győző-vitéz, aki egyedül csak azért jöttél, hogy az ördög munkáját lerontsd, könyörgünk most azért, hogy rontsd le bennünk is az ördög munkáját. Kísértések idején adj bátorságot, hogy ne álljunk szóba a kísértővel, hanem csak Veled és kérjük Tőled az Igét védőfegyverül, hogy harcolhassunk ellene.

Könyörgünk a szenvedőkért, azokért, akik a test és vér, a kenyértelenség és nincstelenség, a hatalom és meggyaláztatás nyomorúságában vannak, járj tábort körülöttük és körülöttünk és adjál nekik és nekünk is a Te kegyelmedből győzedelmes életet.

Ámen.